

Художньо-меморіальний музей О.О.Османкіна

В майстерні
художника

« Для тих,
кого любимо... »

ЮРІЙ
ВІНЦЕНКО
ГАЛИЦЯ
ЯРОВА-ВІНЦЕНКО

ЖИВОПИС - ГРАФІКА





Вінченко Ю.Б. Вечір. В майстерні. 1980-1981. Полотно, олія. 98x100

• Для тих, кого любимо... •

ВІДВЕРТА РОЗМОВА ПРО МИСТЕЦТВО
З ХУДОЖНИКАМИ
ЮРИЄМ ВІНЧЕНКОМ ТА
ГАЛИНОЮ ЯРОВОЮ-ВІНЧЕНКО

Юрію Борисовичу та Галина Григорівна, що для Вас мистецтво?

Юрій (Ю.) - Спосіб життя.

Галина (Г.) - Очевидно так, адже чому я це роблю, бо люблю цим займатися.

Як Ви почали займатися образотворчістю?

Г. - Ну, не знаю. Ось у Вас на картині є ангел з вузликом за плечима, мабуть він і приніс мені цей талант. Хоча звісно спочатку під впливом батька, він у мене також малювати любив.

Ю. - Я також під впливом батька, але достатньо пізно, не з самого дитинства, уже в сьомому чи восьмому класі школи.

Тоді на продовження теми до Вас, Юрію Борисовичу - Ваш батько, заслужений художник України Борис Михайлович Вінтенко, мав на вас значний вплив як на художника?

Ю. - Звісно що мав, не міг не мати. Хоча в дитинстві, коли я був зовсім маленьким, то казав, що не буду художником, бо треба весь час головою вертіти - то на натуру, то на картину, то на палітру, туди-сюди, туди-сюди, туди-сюди... А я так не хочу...

Г. - Я Вам скажу, що Борис Михайлович та Юрій Борисович – геть різні люди і різні художники. Хоча я бачила, у Юри були спроби працювати як батько.

А за моє власне життя пам'ятаю було декілька разів, що Борис Михайлович і мені міг зробити якусь підказку, а так я дивилася як він працює, то пробувала й собі, що змогла.

Ю. - Звісно, що батько відчував відповідальність за сина, але коли в мене з'явилися інші орієнтири, інші художники стали своєрідними маяками для мене, то в нього як гора з плечей впала...



Вінтенко Ю.Б. Зимовий день. 1986. Полотно, олія. 60x90



*Вінтенко Ю.Б. Над зимовим Сномом.
1980. Офорт. 15x23*



*Вінтенко Ю.Б. Зимовий вечір.
1980. Офорт. 13x14*

Ви кажете - «інші художники стали своєрідними маяками для мене», цікаво дізнатися імена.

Ю. - Глущенко, Захаров, Моргун Микола Сергійович, мій вчитель Зорко Юрій Валентинович, Звягінцев Ростислав Михайлович, Олександр Осмьоркін - до речі, пам'ятаю, в картинній галереї його твори у загальному контексті були настільки особливими і сучасними, що хотілося займатися мистецтвом.

Г. - А мені у різних митців подобаються окремі твори, адже не може бути так, що у художника все рівноцінно, хоча я б назвала Піссарро, особливо Ренуара, Глущенка «Квіти», Ван Гога «Соняшники», «самий Бог» - то це Врубель, Бакет і в той же час сучасний український художник Петро Ганжа.

Може подобатися манера, стиль, різне...

Ю. - Є такі художники великі - єдині в своєму роді, як Модільяні, наприклад, але в творчості твоїй це не допоможе, можливо навіть заважатиме...

Г. - Звісно, я дивлюся, вивчаю, але роблю так, як я хочу і можу...

Роль мистецької школи у Вашому житті?

Ю. - Досі навчаємося.

Г. - В мене не було професійної школи. Я іноді своїм учням кажу, от якби я жила в таких умовах як Ви та ходила в таку школу, то..., а тоді ловлю себе на тому, що тоді була б і інша доля, і ми б з вами можливо тут не розмовляли...

Взагалі я маю на увазі відношення до регіональних шкіл як, наприклад, кийвська, одеська, закарпатська. Чи може з'явитися кропивницька?

Ю. - У нас відсутня середня ланка освіти так би мовити. Якби було художнє училище (коледж), багато б чого змінилося. Ось в Маріуполі ж хочуть відкрити коледж... Коледж - це зв'язуюча ланка художньої школи з Академією мистецтв.

Г. - Це ще й проблема особистості діючого художника в мистецькій освіті.

Всі школи, які Ви перерахували, створювалися діючими знаними професійними митцями, для роботи яких потрібні відповідні умови.

Що для Вас майстерня? Ви ж фактично працюєте вдома?

Ю. – Ну, це нас життя примушує. Просто далеко їздити. Звісно, якби в «Будинку художника» було опалення... Ми і в школі працюємо, і вдома. Мені взагалі комфортно в будь-якому місці.

Г. - У нас фактично «два дома» - і квартира, і школа.

Що для Вас є важливішим в картині - емоційна складова чи літературна форма, чи можливо все разом?

Ю. – Звісно, хочеться досягнути синтезу, просто так – що бачу, те малюю, це - не мос, а то буде, як в анекдоті - стільки дерев намалював за своє життя, що з лісу не вийдеш... Емоція супроводжує, коли працюю з природою.

Г. - Починається з емоції. Ось я ставлю натюрморт, перше слово, яке з'являється - «Гарно», а тоді малюєш, не те, щоб кожен листочок передати чи що, а саме те відчуття гарного, ауру якусь.

Мистецький образ - як можна було б це пояснити декількома словами?

Ю. – Те, що хвилює іншу людину. В той же час в картині має бути загадка.

Іноді ти щось свідомо шифруєш, іноді не свідомо.

Г. - Взагалі, думаю мистецький образ зрозумілий тим, хто мистецтвом переймається, або пробує щось творити сам. В дитинстві я думала, якщо художник вмів малювати, то він взяв, раз-два і намалював, але ж він чомусь малює і перемальовує, мастихіном зтирає, тож він не задоволений, шукає образ.



*Ярова-Вінтенко Г.Г.
Маки. 2006.
Папір, акварель. 60x49*



*Ярова-Вінтенко Г.Г.
Сонячні зайчики. 2008.
Папір, акварель. 44x32*



*Ярова-Вінтенко Г.Г.
Амарант. 2017.
Папір, акварель. 55x36*



*Ярова-Вінтенко Г.Г.
Фрезії. 2010.
Папір, акварель. 42x34*

Наскільки кінцевий результат твору співпадає з задумом і як часто Вас влаштовує створене?

Ю. - Бути на 100 відсотків задоволеним навряд чи можливо, але важливо залишатися на якомусь професійному рівні. Буває твір лежить собі біля стіни і рік, і два, а потім ти його дістаєш, переписуєш.

Г. - Рідко, дуже рідко. Неначе хочеш одне, очі бачать інше, руки роблять своє, потім дивишся – ні, я не те хотіла.

Зараз часто застосовують таке поняття як «жіночий живопис», на Вашу думку таке означення має право на існування?

Г. - Я думаю, це - щось штучне. Художник має бути професіоналом, от і все.

Наскільки складно жінці існувати в мистецькому середовищі, в образотворчому мистецтві?

Ю. - Набагато складніше, ніж чоловіку.

Г. - А я думаю, різні бувають жінки.

Ю. - Розумієте, жінка виходить заміж, народжує дітей і звісно, проблеми побуту, родини мають на неї більш серйозний вплив. Ось у нас три мужики (мій батько, син і я), завдячуючи Галі, ми ніколи не думали, що нам поїсти, що одягнути...

Г. - А якщо з іншого боку - ось не вийшла б я заміж за Юру і не опинилась в родині Вінтенків, чи продовжила б я своє життя як художник - це питання.

Вас можна назвати дуетом?

Г. - Та ні. Це ще Борис Михайлович міг щось зауважувати. А так, в творчості я сама по собі, Юра сам по собі, хоча я в нього по-тихеньку вчуся.

Ви довгий час займаєтеся мистецькою освітою. Що Ви хочете передати дітям?

Ю. – Виховати творчу особистість наскільки це в наших силах, передати професійні навички. Я, наприклад, задоволений, що дві мої учениці на кінець року написали прекрасні натюрморти. По-різному, але вже зі знанням справи.

Г. – Хоча я скажу, що мало таких дітей, які б горіли мистецтвом, в основному це сприймається як хобі, та можливо тих, хто глибоко переймається мистецтвом, і не може бути багато, тут бажання залежить від сили таланту.

Яке, на Вашу думку, має значення загальна культура дитини, що приходить на навчання?

Ю. - Це визначальний фактор.

Г. - І його важко переоцінити. З маленькими нині легше працювати, вони дослухаються до порад, але з часом величезний вплив інформації, часто непотрібної, засмічує мозок, віддаляє дитину від мистецької культури, змінює пріоритети, але можливо просто змінюється час.

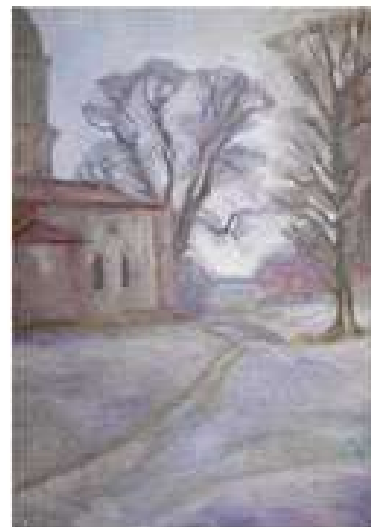
Ю. - Нині процвітає прагматизм. Не рідкість питання – а скільки заробляє художник, де я буду працювати, ким я буду працювати. Це, звісно, також потрібно, але мистецтво потребує іншого - якогось душевного захоплення. Я вважаю, що чим пізніше дитина дізнається, що мистецтво може бути об'єктом продажу, тим менше в неї спокус.

Г. - А з іншого боку, треба ж за рахунок чогось жити. Якщо підходити професійно, то треба малювати, виставлятися, продавати, працювати на замовлення.

Ю. - Але великі художники, при цьому всьому, залишалися самі собою, а не «чого изволите». Нам з Галею те, що ми працюємо в системі мистецької освіти, дозволяє працювати, творити, не будучи залежним від системи арт-бізнесу.



*Вінтенко Ю.Б. Початок весни.
1978. Полотно, олія. 60x65*



*Вінтенко Ю.Б. Зимовий ранок.
1977. Полотно, олія. 70x50*

Відамо, що програми для навчання є уніфікованими, а як же з творчою особистістю?

Ю. – Звісно, у нас групові заняття, але за свою практику ми написали таку кількість індивідуальних програм...

Г. - Кожен знає своїх учнів, тому звісно, що підхід - і спільний, і індивідуальний.

Музейні колекції мають якусь роль у розвитку дитини?

Ю. - Одну з визначальних. Нашим дітям з селища Нового складно їздити в місто, але гарно, що є проект «Художні студії» в музеї О.Ос്മьоркіна, в якому вони можуть брати участь, безпосередньо спілкуючись з оригіналами творів високого мистецтва. Звісно, рівень зацікавленості мистецтвом нині не такий значний.

Величезних черг як, наприклад, до виставки творів з колекції Арманда Хамера, ми не спостерігаємо. Хоча я думаю, що цього ажіотажу навколо мистецтва мабуть і не треба, мистецтво не потребує реклами, воно саме визначає коло зацікавлених осіб.

Г. - Радимо, щоб, будучи в місті, діти йшли до музею. Адже яка прекрасна колекція в обласному художньому музеї. Щоб ходили на виставки. Художник навчається у художника очима, спостерігаючи та запам'ятовуючи.

Тут багато що від батьків залежить.

Художник повинен займатися продажем своїх творів?

Г. – Звісно, торгувати на вулиці чи базарі, професійний художник не має...

Ми ж уже живемо в цивілізованому світі.

Ю. - Художник повинен малювати, а продажем мають займатися «маршани», має бути відпрацьована система... Встановлені правила та відносини художнього ринку, який у нас ще не сформований в тому вигляді, в якому б хотілося його бачити.

Ви б хотіли, щоб Ваші онуки стали художниками?

Ю. - Я думаю, вони самі обиратимуть свій життєвий шлях, але ми постараємося зробити все, щоб ця тема не була для них чужою.

Що для Вас поняття «виставка», для чого чи для кого художник демонструє свої твори?

Ю. – По-перше, це подарунок самим собі. Мені присмню, що ми відходимо від практики творчих звітів, не може мистецтво мати якихось ідеологічних боргів перед шахтарями, трудівниками ланів... Мистецтво - це територія особистості, яка притягає до себе полярно схожих людей. Тому, в першу чергу, виставка є для художника, щоб можна було побачити свої твори на відстані, крізь призму глядача, а якщо комусь це припаде до душі, або ще й купить, це також непогано.

Г. - Я думаю, що, в першу чергу, персональна виставка - це для тих, кого ми любимо...

Таким чином ми віддаємо їм частинку свого серця, а вони можливо нам.

Розмову вів Андрій Надсєдін - заслужений художник України, мистецтвознавець, провідний науковий співробітник художньо-меморіального музею О.О.Ос്മьоркіна



ВНІТЕНКО ЮРІЙ БОРИСОВИЧ

НАРОДИВСЯ 1955 Р. В М. ХАРКОВІ. ЗАКІНЧИВ КРИМСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ ХУДОЖНЄ УЧИЛИЩЕ ІМ. М.АМОНИША(1975). ПЕДАГОГ З ФАХУ. В.ГРИГОР'ЄВ, М.МОРГУЦ, П.ЛАСЕНКО. ЧЛЕН НАЦІОНАЛЬНОЇ (СПІЛКИ ХУДОЖНИКІВ УКРАЇНИ(1990). ЖИВОПИСЕЦЬ. З 1994 Р. ПРАЦЮЄ В КІРОВОГРАДСЬКІЙ ДІТЯЧІЙ ШКОЛІ МИСТЕЦТВА НА ПОСАДІ ЗАВДУВАЧА ВІДДІЛОМ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА. УЧАСНИК ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ХУДОЖНІХ ВИСТАВОК. ТВОРИ ЗБЕРІГАЮТЬСЯ В МУЗЕЯХ, ПРИВАТНИХ КОЛЕКЦІЯХ В УКРАЇНІ ТА ЗАКОРДОНОМ.



*Голуби та дзвони. 2012.
Полотно, олія. 80x60*



*Старі листи. 2013.
Полотно, олія. 60x21*



*Навіяне Шекспіром. 1972.
Полотно, олія. 70x50*



*Зів'ялі троянди. 1995.
Полотно, олія. 50x50*

ТВОРИ ЮРІЯ ВІТЕНКА



*Муляжі. 1996-1997.
Полотно, олія. 45x55*



*Біля ставу. 2005.
Полотно, олія. 55x34*



*Літні трави. 2003.
Полотно, олія. 69x49*



*Пейзаж з дідом Гришею. 1995.
Полотно, олія. 38x46*

ТВОРИ ЮРІЯ ВІТЕНКА



*Лілеї. 2004.
Полотно, олія. 60x50*



*Віснь. 1980.
Полотно, олія. 60x65*



*Натюрморт з оберегами. 2008.
Полотно, олія. 70x60*



*Берегиня. 2013.
Полотно, олія. 80x60*

ТВОРИ ЮРІЯ ВІТЕНКА



*Незакінчена розмова 2012.
Картон, олія. 79x59,5*



*Ялинка для Михайлика. 2017.
Полотно, олія. 80x60*



ЯРОВА-ВІТЕНКО ГАЛИНА ГРИГОРІВНА

НАРОДИЛАСЯ 1959 Р. В С. ВОЛОДИМИРІВКА
КОМПАНИЙСЬКОГО Р-НУ КИРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛ.
ЗАКІНЧИЛА ЗАГОРСЬКИЙ ХУДОЖНЬО-ПРОМИСЛОВИЙ ТЕХНІКУМ (1991).
З 1994 Р. ПРАЦЮЄ В КИРОВОГРАДСЬКІЙ ДІТЯЧІЙ ШКОЛІ МИСТЕЦТВА
НА ПОСАДІ ВИКЛАДАЧА ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОЇ КОМПОЗИЦІЇ.
ПЕДАГОГІЧНУ РОБОТУ ПОСІДУЄ З ТВОРЧОЮ.
ВІДДАЄ ПЕРШОЇ ЖИВОПИСУ ТА ДЕКОРАТИВНОМУ МИСТЕЦТВУ.
УЛЮБЛЕНИЙ ЖАНР – ПІТЮРМОРТ З ЦВІТАМИ.



Плахта, 2017.

Картон, темпера, 50x70



*У квітнику. 2012.
Полотно, олія. 50x40*



*Півники. 2017.
Полотно, олія. 60x40*

ТВОРИ ГАЛИНИ ЯРОВОЇ-ВШЕНКО



*Білий налив. 2003.
Картон, темпера. 50x50*



*Баранець та троянди. 2007.
Папір, акварель. 51x38*



*Ранок. 2017.
Картон, темпера. 70x50*



*Скрипка і квіти. 2004.
Папір, акварель. 56x40*

ТВОРИ ГАЛИНИ ЯРОВОЇ-ВНТЕНКО



*Старий куц. 2003
Полотно, олія. 70x50*



*Квіти. 2012.
Картон, олія. 70x50*



*Сонячне затемнення. 2006.
Папір, акварель. 69x47*



*Після дощу. 2017.
Папір, акварель. 55x45*

ТВОРИ ГАЛИНИ ЯРОВОЇ-ВИТЕНКО



*Соняшники та горобина. 2006.
Папір, акварель. 49x64*

Науково-мистецьке музейне видання «Для тих, кого любимо...
Відверта розмова про мистецтво з Юрієм Вінтенком та
Галиною Яровою-Вінтенко»
з серії каталогів «В майстерні художника»

У виданні використані репродукції творів Ю.Б.Вінтенка
та Г.Г.Ярової-Вінтенко з авторського зібрання та
з колекції художньо-меморіального музею О.О.Осмьоркіна

*На першій сторінці обкладинки фрагменти творів:
Вінтенко Ю.Б. Голуби та дзвони. 2012. Полотно, олія. 80x60
Ярова-Вінтенко Г.Г. У квітнику. 2012. Полотно, олія. 50x40.*

*Упорядник, дизайн -
провідний науковий співробітник музею А.М.Надсєдін*

*Започаткований музеєм мистецький проект «В майстерні художника»
має на меті популяризацію творчості художників Кіровоградщини
і передбачає влаштування персональних виставок та видання каталогів
з мистецтвознавчими статтями про митців, їх роздумами
про образотворче мистецтво та власну майстерню, репродукціями творів,
які яскраво відображають творчі пошуки.*

*Затверджено на засіданні науково-методичної ради
художньо-меморіального музею О.О.Осмьоркіна
(Протокол №14 від 02.10.2017р.)*

© Художньо-меморіальний музей О.О.Осмьоркіна
Кропивницький - 2017 рік
Наклад 50 прим.



